

Trump a Antifa: „Mají štěstí, že jsme mírumilovní.“ (zdroj: CNN)

Autor: Patrick J. Buchanan

V neděli dopoledne prezident Trump ohlásil, že nejhorší terorista světa, samozvaná hlava kalifátu Islámského státu, který krom jiných zločinů také znásilnil Američanku, konečně došel spravedlnosti.

Aby se vyhnul zajetí a převozu vrtulníkem amerických speciálních sil, odpálil na svém těle Abú Bakr al-Bagdádí vestu s výbušninami v tunelu svého úkrytu na severozápadě Sýrie. Dlouhé pátrání po sadistickém fanatikovi tak skončilo. Nedošlo k žádným americkým ztrátám.

Téhož večera si Trump vyšel na páté utkání Světové série mezi baseballisty týmů Washington Nationals a Houston Astros. Když se jeho tvář objevila na velké obrazovce, začali diváci bučet a provolávat „Obviňte Trumpa“ a „Za katr s ním!“

Že Trumpa na zápase baseballu v hlavním městě nadšeně nevitají, asi překvapí málokoho, obecnost se totiž rekrutuje z úplně jiných vrstev než dělnické Trumpovo voličstvo. Navíc se hrálo ve městě, které v roce 2016 odevzdalo Trumpovi pouhá 4 % svých hlasů.

Ovzduší vzájemné nedůvěry ve Washingtonu bylo patrné i včera, když Trump řekl novinářům, že o plánované protiteroristické razii předsedkyni sněmovny Nancy Pelosiovou neinformoval, protože se obával úniku informací.

„Chtěl jsem mít jistotu, že to zůstane tajemstvím. Nechci vidět žádné ztráty... Měli jsme v plánu oznámit jim to v noci, ale nakonec jsme se rozhodli jinak, protože ve Washingtonu se provalí úplně všechno, nikdy jsem nic takového neviděl... Únik mohl znamenat pro vojáky smrt,“ prohlásil americký prezident.

Rusové však o naší akci věděli, protože ovládají vzdušný prostor nad cíleným úkrytem. Trump Rusům za jejich spolupráci **poděkoval**.

O ničem nevěděl ani předseda sněmovního zpravodajského výboru Adam Schiff, jeden z „gangu osmi“, k němuž se takřka bez výjimky předem informace o důležitých vojenských operacích dostanou. Schiff vede tajná slyšení ve snaze získat podporu Trumpovy obžaloby a jeho odstranění z funkce pro „velezradu a přečiny“

Bylo by nepřesné tvrdit, že hlavní město je ohledně Trumpovy osoby rozdělené. Ve skutečnosti je téměř jednoznačně sjednoceno za tím, co miliony obyčejných Američanů považují za spiknutí **státu ve státě** a médií s cílem zvrátit výsledek prezidentských voleb a provést převrat proti prezidentovi, jehož toto město tak nenávidí, ale také se bojí, že ho v roce 2020 nedokáže porazit.

Před týdnem jsem se pozastavil nad pozoruhodným počtem hlavních měst světa, jež zachvátily protesty značně přesahující rámec běžného srocování lidí – nepokoje, rebelie a dokonce revoluce. Po „**žlutých vestách**“, které letos opakovaně obrátily naruby víkendový život v Paříži a demonstracích v Hongkongu, se tato vlna rozšířila také do Bejrútu, Barcelony a Santiaga de Chile.

V Iráku zemřely přes dvě stovky lidí a tisíce byly zraněny při říjnových protestech proti vládě. V Alžírsku se i půl roku poté, co byl prezident Abdelazíz Buteflika nucen odstoupit, střetávají demonstranti s armádou.

Co spojuje tyto málo civilizované a často násilné nepokoje?

Přesvědčení, že věc demonstrujících je natolik zásadní, vznešená a potřebná, že v jejím zájmu lze přijmout i upozadění demokratických pravidel, práva a pořádku.

Sobotní vydání *Washington Post* rozebírá mentalitu, jež se šíří mezi militanty ve Washingtonu, kteří si berou za příklad aktivisty **Rebelie proti vyhynutí**. Ti vytáhli na jednu z rušných křižovatek člun a několik hodin tam blokovali dopravu, aby tak upozornili na rostoucí hladiny oceánů.

„Zablokování dopravy je ale jen pouhým začátkem. Protože v Distriktu (D. C.) probíhají protesty takřka každodenně, chtějí se aktivisté odlišit od běžných demonstrantů pochodujících před Bílým domem nebo na Mall of America a přešli proto v poslední době k agresivnějším metodám – což se podle oslovených expertů bude dále stupňovat,“ napsala Marissa Langová.

DĚLSKÝ POTÁPEČ

Cituje profesorku sociologie Danu Fisherovou: „Mezi lidmi na levici probíhají bouřlivé debaty, zda jsou tradiční mírumilovné protesty dostatečné... To by mohlo znamenat... více lidí blokujících dopravu... Pravděpodobně budeme svědky masovějšího zatýkání lidí v D. C.,“ říká Fisherová.

„Pokud nabydou demonstranti pocitu, že jejich námitky nikdo neposlouchá a nereflektuje... dalším přirozeným krokem je přistoupit k více konfrontačním a v některých případech i násilnějším metodám. Osobně mě překvapuje spíš to, že to trvalo tak dlouho.“

Pokud levičáci přestoupí hranice zákona v liberálních baštách jako D. C., kdo z toho bude mít prospěch?

Tento způsob myšlení v mnohém odráží hlavní myšlenku ze slavného projevu „těla do ozubeného soukolí“ Maria Savia při slavných nepokojích v kampusu Kalifornské univerzity Berkeley v roce 1964: „Když nastane chvíle, kdy je další fungování mašinerie natolik ohavné, že se vám z něj obrací žaludek... musíte vrhnout svá těla do ozubených soukolí, na jejich páky a veškeré zařízení - a musíte je zastavit!“

Po Berkeley přišla vlna občanské neposlušnosti, vypalování budov ROTC (obdoba bývalých vojenských kateder - pozn. DP) a nepokoje ve velkých městech plné rabování, střelby a žhářství. Výsledkem bylo drtivé vítězství Richarda Nixona ve 49 státech Unie, Ronald Reagan a republikánské triumfy v pěti prezidentských volebních kláních ze šesti po roce 1968.

Tak se ukažte.

Úvaha Patricka J. Buchanana *Is Trump Facing a 1960s-Style Revolt?* vyšla na jeho osobních stránkách 28. října 2019.